

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

www.lachairoi.org

Nr. 17

De ene middelaar

Sommige waarheden die in de Bijbel naar voren worden gebracht, gelden slechts voor een bepaalde bedeling. Zij kunnen alleen worden toegepast in bepaalde perioden. Andere waarheden zijn eeuwigdurend. Zij zijn de geldende waarheid vanaf het moment waarop zij zijn geopenbaard en zullen ook altijd waarheid blijven. Ze zijn niet onderhevig aan verandering van bedelingen. De gelovige in de Here Jezus Christus in deze tijd zou voortdurend bezig moeten zijn met het ontdekken van Gods waarheid voor de tegenwoordige tijd. Zijn doel zou altijd moeten zijn 'in de tegenwoordige waarheid versterkt' te zijn (II Petr. 1:12, St.Vert.).

Van alle waarheden in het Woord van God die aangemerkt dienen te worden als waarheid voor deze tijd, is er geen enkele meer belangrijk dan die uitgesproken werd door Paulus toen hij verkondigde: 'één middelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus' (I Tim. 2:5). Dat is onmiskenbaar een waarheid die alleen van toepassing is in de bedeling van de genade Gods. Het was niet de waarheid voordat Paulus zijn verklaring in Handelingen 28:28 uitsprak (zie *Seed & Bread*, nummer 11), het is de waarheid voor nú en het zal niet de waarheid zijn in de komende bedeling van Gods regering.

De grote waarheid van de ene middelaar tussen God en mensen is nooit voldoende benadrukt. Men heeft niet alle gevolgen daarvan onderzocht. U zult de geschriften van mensen tevergeefs napluizen op zelfs maar één uitleg die aan deze uitspraak de betekenis toekent die recht doet aan wat er specifiek wordt gezegd. Dat is waarschijnlijk te wijten aan het

feit dat de meerderheid van hen die God op één of andere manier willen dienen, graag zou willen geloven dat zij in zekere zin middelaars zijn. Zij nemen de houding aan alsof en wekken de indruk dat zij een bepaalde middelaarsfunctie vervullen. En omdat er zo veel mensen zijn die denken dat zij middelaars zijn en massa's mensen dat ook graag zo willen, is het resultaat een geweldige verwarring. Gods nadrukkelijke uitspraak dat er nu slechts één middelaar is, weerspreekt de trotse aanmatiging en verlangens van zovele mensen, dat slechts weinigen bereid zijn het te geloven en te aanvaarden.

Eerlijkheid in de uitleg gebiedt ons het woord *middelaar* te definiëren en dat zullen we doen door na te gaan hoe dit woord is gebruikt in het Woord van God. Er zijn velen die de waarheid hier afvlakken door van een middelaar een god of een redder te maken. Dat is niet waar. Een middelaar staat altijd tussen twee partijen, maar een redder hoeft dat niet. Deze waarheid wordt met nadruk uitgesproken in Galaten 3:20 waar gezegd wordt: 'een middelaar is niet (de vertegenwoordiger) van één.' Een voorbijganger die een kind redt dat in diep water is gevallen, wordt een redder, maar geen middelaar. Hij stond niet tussen twee partijen in.

Het Griekse woord voor *middelaar* is *mesites*. We komen het zes maal tegen in het Nieuwe Testament en het betekent iemand die tussen twee partijen in staat en optreedt als overbrenger. Overdracht is feitelijk de belangrijkste gedachte in dit woord. De meeste lexicons zeggen 'een tussenpersoon tussen twee partijen die een meningsverschil hebben,' maar de gedachte van 'meningsverschil' is een ongerechtvaardigde toevoeging die weersproken wordt door het gebruik van dit woord in het Nieuwe Testament.

In Galaten 3:19 wordt ons gezegd dat de wet die aan Israël was gegeven op de berg Sinäi 'door engelen in de hand van een middelaar gegeven' is. Deze middelaar was Mozes. Hij bracht de geboden van God over aan Israël op een moment dat er geen meningsverschil tussen God en Zijn volk bestond. Hij zei, toen Hij het verbond voorstelde: 'gij hebt gezien, wat Ik de Egyptenaren heb aangedaan, en dat Ik u op arendsvleugelen gedragen en tot Mij gebracht heb' (Ex. 19:4). Deze woorden laten de hechtheid zien van hun relatie op dat moment. Bovendien, áls een middelaar iemand zou zijn die tussen twee partijen in staat die een meningsverschil hebben, dan kan Jezus Christus niet de middelaar zijn voor de mensen die met God verzoend zijn.

Het Woord van God verklaart ontegenzeggelijk dat Mozes een middelaar tussen God en Israël is geweest. Hij bracht de wet over van God aan Israël en hij trad later op als arbiter tussen deze twee. Later, toen Aäron hogepriester was geworden en daarmee de enige mens was

geworden die bepaalde diensten kon verrichten voor God, werd ook hij een middelaar. Aangezien dit de waarheid is, zou het onjuist zijn te beweren dat in die tijd er maar 'één middelaar tussen God en mensen' was. Deze waarheid gold niet voor die tijd.

In de dagen van de Here Jezus op aarde zien we dat de middelaarsrol van de twaalf apostelen werd benadrukt toen Hij tot hen zei: 'Wie Mij ontvangt, ontvangt Hem, die Mij gezonden heeft' (Matt. 10:40). Later heeft Hij tot hen gezegd: 'Ik zal u de sleutels geven van het Koninkrijk der hemelen, en wat gij op aarde binden zult, zal gebonden zijn in de hemelen, en wat gij op aarde ontbinden zult, zal ontbonden zijn in de hemelen (Matt. 16:19). Toen deze belofte werkelijkheid werd, blies Hij op hen en zei: 'Ontvangt de heilige Geest. Wie gij hun zonden kwijtscheldt, die zijn ze kwijtgescholden; wie gij ze toerekent, die zijn ze toegerekend' (Joh. 20:22,23). Als woorden iets te zeggen hebben, zijn de apostelen door deze woorden aangesteld als middelaars tussen God en de mensen. Zij stonden tussen hen in als overbrengers van zowel het goede als het kwade van God. De grote waarheid van de 'ene middelaar' was aantoonbaar geen waarheid voor die tijd.

We zien deze bemiddelende kracht aan het werk in Handelingen 3:1-8 toen Petrus aan de verlamde man, die nog nooit had kunnen lopen, zei: 'Zilver en goud bezit ik niet, maar wat ik heb geef ik u; in de naam van Jezus Christus, de Nazoreeër: Wandel!' Zijn woorden en daden waren die van een middelaar. De zegening, genezing en gezondheid vloeiden uit God in Christus en door Petrus naar deze verlamde.

Een ander duidelijk voorbeeld van mensen die optraden als middelaars zien we in Handelingen 8:12-17. Na de succesvolle bediening van Filippus in Samaria, zonden de apostelen in Jeruzalem Petrus en Johannes naar deze nieuwe bekeerlingen. Nadat zij voor deze mensen hadden gebeden, wordt ons gezegd: 'Toen legden zij hun de handen op en zij ontvingen de heilige Geest.' Deze apostelen waren niet de voortbrengers, maar de overbrengers van deze gave van God.

Het belangrijkste kenmerk van de periode van drieëndertig jaar die wordt beschreven in het boek Handelingen, was de aanwezigheid van vele middelaars tussen God en de mensen. Elke apostel, profeet, evangelist, heraut, genezer, wonderwerker en leidinggevende was een middelaar. Zij ontvingen van God en gaven door aan de mensen. Als iemand de waarheid van de 'ene middelaar' had verkondigd in die drieëndertig jaar, zou hij een leugen hebben verkondigd en het werk dat God in die dagen aan het doen was, hebben ontkend.

De grootste van alle menselijke middelaars in de periode van het boek Handelingen was de apostel Paulus, dezelfde die later de grote

waarheid van 'één middelaar tussen God en mensen' verkondigde. Deze paradox in zijn leven kan niet worden verklaard, tenzij men de verandering in bedeling in Handelingen 28:28 onderkent. Nadat Paulus zich had bekeerd, verklaarde God over hem: 'Deze is Mij een uitverkoren werktuig om mijn naam te brengen voor heidenen en koningen en de kinderen Israëls' (Hand. 9:15). Als er ooit iemand geweest is die in het midden geplaatst is om de geïnspireerde boodschap van God aan de mensen door te geven, was het deze man Paulus. Later stond hij erop dat zijn middelaarsfunctie werd erkend toen hij zei: 'Aangezien ik de apostel (de aangestelde) voor de heidenen ben, vergroot ik mijn bediening' (Rom. 11:13). De apostel heeft de Romeinse christenen zijn middelaarsrol nogmaals op het hart geboden toen hij zei: Om een dienaar van Christus Jezus voor de heidenen te zijn, optredend als een priester van het evangelie Gods, opdat de offergave der heidenen (Gode) welgevallig zou wezen, geheiligd door de heilige Geest' (Rom. 15:16).

De waarheid van 'één middelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus,' verschaft ons een geschikte sleutel om het woord der waarheid recht te kunnen verdelen. In de Handelingenperiode werd iedere gelovige Israëliet in zekere zin een middelaar. De gehele bediening van Paulus in die tijd was er een van het ontvangen van de boodschap en het doorgeven daarvan aan de mensen (I Thes. 2:13). Hij sprak het geïnspireerde woord zoals het door God aan hem gegeven was. Dit is allemaal geëindigd in Handelingen 28:28 en die beëindiging werd bevestigd toen hij de tegenwoordige waarheid van de ene middelaar aankondigde.

De waarheid van 'één middelaar' geeft ons ook een criterium, een zeer duidelijke toetssteen, in de beoordeling van aanspraken van mensen in onze tijd. Ieder mens die op welke wijze dan ook een middelaarspositie inneemt, hoe gering dan ook, staat niet in de wil van God. Zijn ingebeelde positie is een duidelijke ontkenning van deze grote waarheid en deze grote waarheid is op zijn beurt een ontkenning van deze ingebeelde positie. Hier is zonder meer van toepassing: 'God waarachtig en ieder mens leugenachtig' (Rom. 3:4).

Iedereen die in deze tijd beweert de gave van genezing te hebben, beeldt zich een middelaarsrol in. 'Ik kan u niet genezen, maar het is God die u door mij geneest,' beweren deze ingebeelde middelaars trots. Oral Roberts zegt dat God hem heeft geopenbaard dat de kracht om te genezen in zijn rechterhand zit. Door deze bewering maakt hij van zijn rechterhand een middelaar, een overbrenger van Gods gave van genezing. Deze bewering is vals als we die zien in het licht van de grote

waarheid van 'één middelaar tussen God en mensen.'

Sommigen wijzen er wellicht op dat er geen woord in de grondtekst staat voor 'tussen' en dat er zou moeten staan: 'één middelaar van God en mensen.' Dat is waar, maar dat verandert niets aan de zaak. De gedachte van 'tussen' is inherent aan het Griekse woord *mesites* en we kunnen dat het best in het Nederlands uitdrukken met de woorden 'middelaar tussen.'

Anderen zullen misschien wijzen op het feit dat Paulus ook ná Handelingen 28:28 de geïnspireerde woorden bleef ontvangen. Ook dat is waar, maar er was geen directe communicatie van God tot de mensen door Paulus, zoals zo vaak gebeurde in de Handelingentijd. God gaf Zijn woorden door Paulus door middel van geschreven uitspraken.

De grote waarheid van 'één middelaar van God en mensen' vertelt ons waarom er geen bediening van engelen meer is in onze tijd. De bediening van engelen voor de mensheid was prominent aanwezig in de Handelingenperiode (Hand. 1:10; 5:19; 10:3; 12:7; 27:23). Deze bediening eindigde in Handelingen 28:28. In deze tijd is de gelovige beperkt tot Jezus Christus en tot Hem alleen. We moeten Hem ontdekken als de Algenoegzame en onze volmaaktheid vinden in Hem (Col. 2:10).

Waarom zouden we ons richten tot geesten die piepen en mompelen en hen als overbrengers van Gods licht en waarheid beschouwen? Waarom zouden we ons richten tot zon, maan, planeten en sterren en deze een middelaarsfunctie toedichten, zoals de astrologen tegenwoordig doen? Waarom ons richten tot doden die niets weten (Pred. 9:5) en hen een positie laten innemen als overbrengers van Gods waarheid voor u? Al deze praktijken blijken vals te zijn in het licht van de waarheid van één middelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus. Laat ons niets doen dat door woord of daad deze grote waarheid negeert.